

[Udenrigsministeren.]

noget at føje hertil. Jeg kan sige, at det forekommer mig, det ville være noget uheldigt, hvis vi kom i en situation, hvor interessen i de kommende måneder i alt for høj grad blev koncentreret om den, skal vi kalde det reparationsvirksomhed, der skal foretages af NATO-organisationen som følge af det franske skridt, og at det videre politiske sigte i en sådan drøftelse blev trængt i baggrunden; det ville give et skævt billede af, hvad NATO betyder som faktor i den internationale politik, og derfor tror jeg, det er meget hensigtsmæssigt, at vi får lejlighed til at få en sådan drøftelse.

Hr. Poul Hartling mente, at der skulle være lagt større realitetssans og diplomati for dagen med hensyn til udfoldelsen af dette initiativ; vi er kommet til kort i diplomatiets kunst, sagde hr. Poul Hartling, og som bevis herfor fandt hr. Poul Hartling ud af, at udenlandske blade havde ment, at initiativet havde indenrigspolitisk motivering. Jeg tror, det vil være muligt for hr. Poul Hartling i en hvilken som helst situation, ligegyldigt på hvilket område Danmark forsøger at tage et eller andet udenrigspolitisk initiativ, at finde et eller andet blad et eller andet sted, der finder ud af, at det kun har en indenrigspolitisk motivering.

Jeg tror ikke, hr. Poul Hartling i sin vurdering af initiativets muligheder bør lægge for megen vægt på sådanne tilfældige presse-mæssige vurderinger; jeg tror nok, at den vurdering, der vil blive stående tilbage, når drøftelserne har fundet sted på det først-kommende møde, vil vise, at det ikke er indenrigspolitiske motiveringer hverken for vort eget lands vedkommende eller for de andre lande, som allerede har tilkendegivet, at de er stærkt interesseret i at komme ind i en positiv drøftelse om disse spørgsmål.

Jeg må naturligvis indkassere det, hr. Poul Møller sagde om det beklagelige i, at denne sag var kommet frem på nuværende tidspunkt; det har jeg for et par dage siden redegjort for i nævnet, men jeg skal da

gerne gentage det her. Regeringens hensigt var, at vi på det permanente NATO-ambassadør-møde, som finder sted hver onsdag, i sidste uge ønskede at orientere de forskellige lande om, at vi eventuelt kunne tænke os at rejse en sådan diskussion på det kommende NATO-ministermøde, og at vi gerne så foreløbige reaktioner fra de enkelte landes side på en sådan tanke. Det førte til en forholdsvis kortfattet meningsudveksling, som blev fortsat på mødet i går imellem stedfortræderne. De rapporter, vi hidtil har fået, viser, at der er baggrund for at føre en sådan drøftelse på det kommende NATO-ministermøde, og jeg tror, at det under alle omstændigheder vil være en drøftelse, der har værdi.

Hr. Niels Westerby spurgte om chancerne for, at dette initiativ kunne føre til noget positivt. Vi kan naturligvis ikke på nuværende tidspunkt vurdere, hvorvidt der kommer noget positivt ud heraf i forhold til den østlige verden; vi kan ikke vide, hvorledes reaktionen i Sovjetunionen og i de østeuropæiske lande vil være over for de eventuelle beslutninger, der måtte blive taget på NATO-ministermødet. Vi kan heller ikke vide på nuværende tidspunkt, hvilke beslutninger NATO-ministermødet eventuelt vil træffe.

Men jeg tror, jeg kan sige så meget — det er noget, vi allerede kan konstatere — at alene den omstændighed, at vi NATO-partnerne imellem får en sådan diskussion om de grundlæggende politiske problemer for Europa og om de eventuelle veje, man skal gå for at få overvundet den eksisterende spænding, i sig selv vil have en ganske betragtelig værdi for afklaringen af den politiske meningsdannelse imellem NATO-medlemslandene, og jeg håber, den vil bidrage til, at i den fremtidige kontaktsomhed med de østeuropæiske lande og med Sovjetunionen vil de enkelte lande handle inden for rammerne af det, som drøftelserne i Bruxelles måtte resultere i, således at der ikke bliver mulighed for — hvis man måtte have ønske herom fra østlig side